

רשומות

קובץ התקנות

9 בפברואר 1984

4592

ו' באדר א' התשמ"ד

זמור

- 920 . . . . . תקנות מס שבה מקרקעין (מס רכישה) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984 . . . . .
- 920 . . . . . תקנות הנמלים (החלת תקנות בנמל חדרה), התשמ"ד-1984 . . . . .
- 921 . . . . . כללי המועצה לצמחי גוי (ייצור ושיווק) (תנאי פעולה יצואנים מורשים) (תיקון),
התשמ"ד-1984 . . . . .
- 922 . . . . . כללי רשות שדות התעופה (העמדת רכב ותנייתו בשדות התעופה), התשמ"ד-1984 . . . . .
- 925 . . . . . כללי רשות שדות התעופה (תנועה בשטח המבצעי בנמל התעופה בן גוריון), התשמ"ד-
1984 . . . . .
- 929 . . . . . כללי רשות שדות התעופה (כניסה לשטחים מוגבלים) (תיקון), התשמ"ד-1984 . . . . .
- 930 . . . . . כללי רשות שדות התעופה (הסעת נוסעים במוניות ממסוף המעבר היבשתי ברפיח),
התשמ"ד-1984 . . . . .
- 932 . . . . . חוק צור למסילות הברזל (תעריפי גסיעה) (תיקון מס' 4), התשמ"ד-1984 . . . . .
- 934 . . . . . תקנות מסילות הברזל (שיעור הקנס על נוסע ללא כרטיס ופטור מהקנס) (תיקון מס' 4),
התשמ"ד-1984 . . . . .

תקנות מס שבח מקרקעין (מס רכישה) (תיקון מס' 3), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 9 ו-115 לחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג—1963,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2(א) לתקנות מס שבח מקרקעין (מס רכישה), התשל"ה—1974² (להלן — התקנות העיקריות) —

(1) בפסקת משנה (1), במקום "1,150,000 שקלים" יבוא "2,330,000 שקלים";

(2) בפסקת משנה (2), במקום "1,150,000 שקלים ואינו עולה על 2,850,000 שקלים" יבוא "2,330,000 שקלים ואינו עולה על 5,770,000 שקלים";

(3) בפסקת משנה (3), במקום "2,850,000 שקלים" יבוא "5,770,000 שקלים".

2. בתקנה 16(ב) לתקנות העיקריות, בפסקאות (2) ו-(3), בכל מקום, במקום "880,000 שקלים" יבוא "1,800,000 שקלים".

3. תחולתן של תקנות אלה לגבי מכירת זכות במקרקעין שנעשתה אחרי יום כ"ה בטבת התשמ"ד (31 בדצמבר 1983).

יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

ב' באדר א' התשמ"ד (3 בפברואר 1984)
(המ 232-3)

1 סי"ח התשכ"ג, עמ' 156.
2 ק"ת התשל"ה, עמ' 140; התשמ"ג, עמ' 1746.

תקנות הנמלים (החלת תקנות בנמל חדרה), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 38 ו-60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א—1971,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

"תקנות הנמלים" — תקנות הנמלים, התשל"א—1971,² למעט הוראות סימנים ה' עד ט', י"א, י"ד וט"ו בפרק שבעה עשר;

"הנמל" — נמל חדרה³;

"יום שינוי" — כל 1 בחודש החל ביום 1 בפברואר 1984;

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.
2 ק"ת התשל"א, עמ' 306; התשמ"ג, עמ' 1630.
3 ק"ת התש"ס, עמ' 1878.

"השער היסודי" — שער חליפין של 108,9301 שקלים לכל דולר של ארצות הברית של אמריקה;

"השער היציג" — השער היציג של הדולר של ארצות הברית של אמריקה שמפרסם בנק ישראל.

תחלת תקנות
הגמלים

2. תקנות הגמלים יהולו גם בגמל בשינויים המחוייבים מכך שהגמל אינו נמל של רשות הגמלים, ולענין זה כל סמכות הנחונה בתקנות הגמלים לרשות הגמלים תהיה נתונה לגבי הגמל לממונה על הגמלים.

אגרת רציף

3. (א) בעד מטען של פהם העובר את הרציף בגמל ישלם בעל כלי שיט למנהל הגמל אגרת רציף בשיעור של 61.00 שקלים לטון.

(ב) אגרת רציף תשולם כשהיא מוגדלת או מוקטנת, לפי הענין, בכל יום שינוי באופן יחסי לשיעור השינוי של השער היציג שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי לעומת השער היסודי.

תוקף

4. תקפן של תקנות אלה עד יום ה' בטבת התשמ"ה (31 במרס 1985).

חיים קורפור
שר התחבורה

כ"ט בשבט התשמ"ד (2 בפברואר 1984)
(חמ 610-3)

כללי המועצה לצמחי נוי (ייצור ושיווק) (תנאי פעולה יצואנים מורשים) (תיקון), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותה לפי סעיף 3(ג) ו-ד) לחוק המועצה לצמחי נוי (ייצור ושיווק), התשל"ו-1976, וסעיף 32 לחוק מועצת הפירות (ייצור ושיווק), התשל"ג-1973, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, קובעת המועצה לייצור ולשיווק צמחי נוי כללים אלה:

תיקון סעיף 2

1. בסעיף 2 לכללי המועצה לצמחי נוי (ייצור ושיווק) (תנאי פעולה יצואנים מורשים), התשל"ט-1979, בפסקה (8), אחרי "למגדלים" יבוא "ויעביר למועצה".

תיקון סעיף 2

אריה זייף

נתאשר.

כ"א בטבת התשמ"ד (27 בדצמבר 1983) יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של צמחי נוי
(חמ 603-3)

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר

פסח גרופר
שר החקלאות

1 ס"ח התשל"ו, עמ' 277; התש"ס, עמ' 230.

2 ס"ח התשל"ג, עמ' 310.

3 ק"ת התשל"ט, עמ' 521; התשמ"ג, עמ' 1174.

**כללי רשות שדות התעופה (העמדת רכב וחנייתו בשדות התעופה),
התשמ"ד—1984**

בתוקף סמכותה לפי סעיף 30 לחוק רשות שדות התעופה, התשל"ז—1977¹ (להלן — החוק), ובאישור שר התחבורה, קובעת רשות שדות התעופה כללים אלה:

פרק א': הגדרות

1. בכללים אלה — הגדרות
- "אוטובוס", "מונית", ו"תמרור" — כמשמעותם בתקנות התעבורה, התשכ"א—1961² (להלן — תקנות התעבורה);
- "המנהל", לגבי שדה תעופה מסויים — מי שמונה לפי החוק להיות מנהל אותו שדה תעופה;
- "הרשות" — רשות שדות התעופה שהוקמה על פי החוק;
- "המפקח על התעבורה" — המפקח הארצי על התעבורה במשרד התחבורה, לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי כללים אלה, כולן או מקצתן;
- "רכב" — כמשמעותו בפקודת התעבורה³;
- "שדה תעופה" — שדה תעופה המפורט בתוספת לחוק, למעט נמל התעופה בן-גוריון.

פרק ב': הסדרי תנועה וחניה בשדות תעופה

2. (א) המנהל רשאי, לאחר שקיבל הסכמת המפקח על התעבורה, לאסור, להגביל ולהסדיר את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב בשדה תעופה ולקבוע מקומות חניה בשדה תעופה שבהם תהיה החניה מותרת לרכב או לסוג מסויים של רכב, בין בתשלום ובין ללא תשלום.
- (ב) המנהל רשאי לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה במקומות החניה, ואת מספר כלי הרכב המותר לחניה בבת אחת במקום חניה.
3. המנהל יסמן כל מקום חניה וכל איסור הגבלה או הסדר שנקבע לפי סעיף 2, בתמרור מתאים, לאחר שנועץ במפקד יחידת המשטרה באיזור שבו נמצא שדה התעופה או בנציגו. תמרורים
4. (א) המנהל רשאי לקבוע בשדה תעופה מקום חניה שינוהל בידי הרשות (להלן — מקום חניה מוסדר).
- (ב) הרשות רשאית להסדיר את החניה במקום חניה מוסדר על ידי סדרן או בדרך אחרת כפי שתמצא לנכון.
- (ג) המעמיד רכב במקום חניה מוסדר, חייב לציית להוראות הסדרן או להוראות שיפורטו בכניסה למקום החניה המוסדר.
- מקום חניה מוסדר

1 ס"ח התשל"ז, עמ' 182.
2 ק"ת התשכ"א, עמ' 1425.
3 דיני סניגת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

(ד) החניה במקום חניה מוסדר תהא בתשלום לפי שעות, יממות, שבועות או חדשים, הכל כפי שתקבע הרשות מעת לעת.

מקום חניה פרטי

5. (א) לא יפעיל אדם בשדה תעופה ולא ירשה לאחר להפעיל בשדה תעופה מקום חניה פרטי אלא על פי הרשאה מאת הרשות ובהתאם לתנאיה.

(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) להפעלת מקום חניה פרטי שהחניה בו היא בתשלום תינתן לתאגיד שנתקיימו בו כל אלה:

- (1) הוכיח נסיון וקיום אמצעי הפעלה, הכל כפי שקבעה הרשות;
- (2) נכרת בינו לבין הרשות חוזה לענין מתן שירות של הפעלת מקום חניה פרטי, לרבות לענין התשלומים שעליו לשלם לרשות בעד ההרשאה.
- (ג) חוקף ההרשאה יהיה לתקופה שתיקבע בה ובלבד שלא תעלה על שלוש שנים מיום נתינתה.

(ד) החניה במקום חניה פרטי תהא בתשלום לפי שעות, יממות, שבועות או חדשים, הכל כפי שתקבע הרשות מעת לעת.

איסור חניה

6. (א) לא יעמיד אדם רכב, לא יחנהו ולא ירשה לאחר להעמידו או להחנותו במקום שהחניה נאסרה בידי המנהל לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בתמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית ובלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם רכב, לא יחנהו ולא ירשה לאחר להעמידו או להחנותו במקום חניה מוסדר או פרטי, אלא —

- (1) אם הרכב נמנה עם סוגי הרכב שחנייתם בו הותרה בידי המנהל;
  - (2) בתוך אחד מהשטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר, אם סומנו שטחים כאמור;
  - (3) בשעות ולמשך הזמן שבהם הותרה החניה בו;
  - (4) כאשר תפוסת הרכב בו אינה עולה על המספר שהותר לחניה בבת אחת.
- (ג) הועמד רכב שלא בהתאם להוראות סעיף קטן (ב), רשאי מי שהוסמך כדין לענין זה להורות על הרחקת הרכב למקום שהוא יורה עליו כאמור בפקודת התעבורה ובתקנות שלפיה.

אוטובוסים

7. (א) לא יעמיד אדם אוטובוס ולא ירשה לאחר להעמידו בשדה תעופה אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים והמסומן בתמרור הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוסים, או במקום שנקבע לכך על פי תמרור.

(ב) לא יעמיד אדם אוטובוס ולא ירשה לאחר להעמידו במקום כאמור לזמן העולה על הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים; הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם אוטובוס ולא ירשה לאחר להחנותו בתחנה סופית לזמן העולה על הזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

מקום חניה לרכב מסוים

8. (א) המנהל רשאי לציין, במקום חניה, על גבי תמרור, או בשלט שייקבע על תמרור או בסמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב שמותר להעמידו באותו מקום.

(ב) פעל המנהל כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור, לא יחנהו ולא ירשה לאחר להעמידו או להחנותו באותו מקום חניה.

דמי חניה

9. (א) במקום חניה מוסדר או פרטי שהרשות קבעה שלגבי החניה בו ישולמו דמי החניה מראש — לא יעמיד אדם רכב, לא יחנהו ולא ירשה לאחר להעמידו או להחנותו אלא אם כן שילם את התשלום שקבעה הרשות כדמי חניה לאותו מקום חניה, לאותו זמן חניה ובאופן שקבעה, או אם הרכב נושא תו חניה שניתן מאת הרשות; השאיר אדם רכב במקום חניה כאמור למעלה מזמן החניה שבעדו שילם — לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם תשלום נוסף בעד זמן החניה הנוסף.

(ב) במקום חניה מוסדר או פרטי שהרשות קבעה שלגבי החניה בו ישולמו דמי החניה בתום החניה — לא יוציא אדם רכב אלא אם כן שילם את התשלום שקבעה הרשות כדמי חניה לאותו מקום חניה, לאותו זמן חניה ובאופן שקבעה, או אם הרכב נושא תו חניה שניתן מאת הרשות.

(ג) סודרה החניה בידי סדרן, ישולם התשלום לידי הסדרן תמורת כרטיס, תו או תג, או בדרך אחרת כפי שתקבע הרשות.

(ד) דמי החניה יפורטו על לוח בכניסה למקום חניה מוסדר או פרטי.

פרק ג': הוראות כלליות

10. (א) המנהל רשאי למנות, בכתב, מפקחים לצורך כללים אלה.

סמכויות

(ב) מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס למקום חניה מוסדר או פרטי כדי לברר אם קויימו הוראות כללים אלה.

(ג) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (ב).

11. אי-קיום סעיפים 4(ג), 5(א), 6(א) ו-7(ב), 7, 8(ב), 9(א) ו-10(ב) או 10(ג) לכללים אלה, מהווה עבירה.

עונשין

12. תחילתם של כללים אלה ביום כ"ז באדר א' התשמ"ד (1 במרס 1984).

תחילה

אריה גרוזבורד

יושב ראש מועצת רשות שדות התעופה

ז' בשבט התשמ"ד (11 בינואר 1984)

(חמ 1518-3)

חיים קורפו
שר התחבורה

**כללי רשות שדות התעופה (תנועה בשטח המבצעי בנמל התעופה
בן-גוריון), התשמ"ד-1984**

בתוקף סמכותה לפי סעיף 30 לחוק רשות שדות התעופה, התשל"ז-1977,¹
ובאישור שר התחבורה מתקינה רשות שדות התעופה כללים אלה:

פרק א': כללי

הגדרות

1. בכללים אלה —
"בית הנתיבות" — בית הנתיבות שבנמל;
"המנהל" — מנהל הנמל;
"המפעיל" — בעל כלי טיס, טייסו או מטיסו;
"הנמל" — נמל התעופה בן-גוריון;
"הרשות" — רשות שדות התעופה;
"כללי הרשות" — כללי רשות שדות התעופה (כניסה לשטחים מוגבלים), התשמ"ג-
1983;²
"מגדל הפיקוח" — מגדל הפיקוח שבנמל המפקח על תנועת מטוסים באויר ועל תנועתם
בשטח המבצעי למעט ברחבות החניה שבנמל;
"מכוון מטוסים" — מי שהמנהל הסמיכו לשמש מכוון מטוסים;
"מסלולים" — מסלולי ההמראה, הנחיתה וההסעה ונקודות ההמתנה הסמוכות אליהם;
"מפקח על תנועה אוירית" — מי שמשמש כדין כמפקח על תנועה אוירית במגדל הפיקוח;
"מרכז התיאום" — יחידה לפיקוח והכוונת מטוסים ברחבות החניה ולפיקוד ולמשמעת
בשטח המבצעי;
"נתיב" — כמשמעותו בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961³ (להלן — תקנות התעבורה);
"רכב" — כמשמעותו בפקודת התעבורה;⁴
"רכב שירות" — רכב או מכונה ניידת שהשימוש בהם דרוש לצורך מתן שירות או ביצוע
תפקיד או עבודה בשטח מבצעי;
"רשיון כניסה ורשיון רכב שירות" — כמשמעותם בכללי הרשות;
"שטח מבצעי" — שטח בנמל, למעט בית הנתיבות, שהכניסה אליו נאסרה לציבור הרחב
בהוראת המנהל והכולל, בין היתר, את המסלולים, רחבות החניה לכלי טיס, רחבות
חניה וחניונים לרכב שירות והשטח המיועד לעיבוד הקלאי;
2. לא יכנס אדם לשטח מבצעי, בין ברכב ובין ברגל אלא אם כן הוא ממלא אתר
הוראות סעיפים 2 ו-3 לכללי הרשות, ואם היתה הכניסה למסלולים — אלא אם כן הוא
מצויד במכשיר קשר תקין ופעיל וקיבל מראש אישור לכניסתו ממפקח על תנועה
אוירית.

כניסה לשטח
מבצעי

1 ס"ח התשל"ז, עמ' 182.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1097.
3 ק"ת התשכ"א, עמ' 1425.
4 דיני מדינת ישראל, גוסס חדש 7, עמ' 173.

פרק ב' : תנועת רכב בשטח המבצעי

3. (א) תנועת רכב והולכי רגל בשטח המבצעי תיעשה על פי דיני התעבורה ועל פי התמרוקים שנקבעו על פיהם אלא אם הורו אחרת מפקח על תנועה אוירית, מרכז התיאום או מכוון המטוסים.

סדרי תנועה
בשטח המבצעי

(ב) על נהג רכב להתאים את מהירות הרכב לתנאים בשטח המבצעי ולנהוג כך שלא יסכן אדם או רכוש.

(ג) לא ינהג אדם בשטח המבצעי בצורה רשלנית או בלתי זהירה או תוך אי-ציות לתמרוקים, או לדיני התעבורה או לכללי הבטיחות, או כשהוא נתון תחת השפעת משקאות אלכוהוליים, סמים, או תרופות נרקוטיות, או כאשר הרכב שבו הוא נהג אינו בטוח או עמוס בצורה המסכנת אדם או רכוש, או בניגוד להוראה שניתנה על פי סעיף זה.

4. המהירות המרבית המותרת לסוגי רכב שונים בשטח המבצעי היא כדלקמן:

מהירות מרבית

סוג הרכב	המהירות המרבית המותרת בכפ"ש
רכב להסעת נוסעים	35
רכב פרטי	35
רכב מסחרי	35
רכב הצלה ובטחון שלא בזמן כוננות או חירום	35
רכב הצלה ובטחון בזמן כוננות או חירום	ללא הגבלת מהירות
רכב בבקורת מסלולים	60
כל רכב הגורר או גרר למעט גרירת מטוסים	15

5. הנוהג ברכב יתן זכות מעבר בתנועה על הקרקע לכלי טיס הנע בכוח מנועיו או בכוח גרירה, אלא אם כן הורה מפקח על תנועה אוירית אחרת.

זכות קדימה
לכלי טיס

6. (א) הנמצא על מסלול, בין ברגל ובין ברכב, או בציד ממונע, שהופנה אליו זרקור אדום יציב ממגדל הפיקוח, יישאר במקומו ולא ינוע, כל עוד מופנה אליו אור אדום יציב.

זרקור

(ב) הנמצא על מסלול, בין ברגל ובין ברכב או בציד ממונע, שהופנה אליו זרקור אדום מקוטע ממגדל הפיקוח — יעזוב את המסלול מיד.

7. (א) תנועת רכב בשטח המבצעי תיעשה בתוך הנתיבים בלבד.

תנועה בנתיבים

(ב) סטיה מגתיב נסיעה תותר לנהג ברכב שירות, למכוון מטוסים של מרכז התיאום, לרכב שירות בפעולות בטחון והצלה, הכל בעת מילוי תפקידו וכל עוד הוא ממלא תפקידו.

(ג) לא יעצור אדם, ולא יחנה רכב או ציוד ממונע בתוך נתיב, או בתוך מסלול, אלא אם כן קיבל הוראה מפורשת לכך על פי סעיף 3(א).

8. לא יחנה אדם בשטח מבצעי רכב או ציוד ממונע אלא בשטחי החניה לרכב ולציוד שייעד המנהל לכך בשטח המבצעי, למעט, במקרים מיוחדים, לפי הוראות מגדל הפיקוח.

איסור חניה

9. לא יפעיל אדם בשטח מבצעי את האורות הגדולים ברכב.
10. (א) לא יעזוב אדם ולא ישאיר רכב ללא נהג בשטח המבצעי אלא במקום שהמנהל ייעד לשם חנייתו של אותו סוג רכב.
(ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול על רכב שירות ועל ציוד ממונע בעת מתן שירות, כשהוא נמצא ברחבת חניה של כלי טיס, או על מי שקיבל תחילה היתר מיוחד לכך ממפקח טיסה במגדל הפיקוח.
11. אדם לא יסיע אדם אחר על טרקטור או ציוד ממונע, ולא יסע אדם, בנוסף לנהג, על הטרקטור או על ציוד ממונע, אלא אם כן מותקן עליו מושב מיוחד המיועד לכך.
12. (א) תנועת הולכי רגל בשטח המבצעי אסורה, פרט להליכה לאורך הנתיב בצד השמאלי בכיוון מנוגד לתנועת הרכב.
(ב) על הולך הרגל להיות ער לתנועה בנתיב ולנעשה בסביבתו הקרובה.
(ג) לא יחצה אדם מסלול, אלא אם כן הוא נושא מכשיר קשר תקין המשדר וקולט על ערוץ מרכז התיאום ומגדל הפיקוח, ואלא אם כן הוא בקי בהפעלת מכשיר הקשר ובנהלי התקשורת וקיבל אישור לכך ממפקח על תנועה אוירית.
(ד) תנועת הנוסעים בין בית הנתיבות בנמל וכלי טיס החונה בעמדת החניה תיעשה באמצעות אוטובוסים או רכב אחר שאישר לכך המנהל; דייל מטעם המפעיל ילווה את הנוסעים מפתח כלי הטיס ועד לפתח בית הנתיבות ומפתח בית הנתיבות לפתח כלי טיס.
(ה) העלאה או הורדה של נוסעים מכלי טיס מותרת רק בצד שבו מותקנות מדרגות הנוסעים וזאת רק לאחר הדממת מנועי כלי הטיס ולאחר שהוצבו סדים בגלגליו.
(ו) מי שפועל בשטח מבצעי יהא צמוד לאתר העבודה בלבד ולא ישהה בכל מקום אחר בו.
13. (א) לא יתקרב אדם, בין ברגל ובין ברכב, לכלי טיס כשמנועיו מופעלים, אלא בתוקף תפקידו ואם הרשהו לכך מכוון מטוסים במרכז התיאום בנמל, או ראש צוות הקרקע הממונה על אותו כלי טיס.
(ב) לא ינוע אדם, בין ברגל ובין ברכב —
(1) לפני כלי טיס או מאחוריו, במרחק הקטן ממאה מטרים מכלי הטיס, שעה שמנועי כלי הטיס מופעלים או כשסביר להניח שמנועיו יופעלו;
(2) בין כלי טיס לבין מחסומי ההדף שעה שמנועי כלי הטיס מופעלים או כשסביר להניח שמנועיו יופעלו.
(ג) לא יעמוד אדם ולא יעבור, בין ברגל ובין ברכב, מתחת לכנפי כלי טיס או כל חלק אחר של כלי הטיס, אלא אם כן סוג העבודה או השירות שהוא נותן לכלי הטיס מחייבים זאת, ואלא אם כן המפעיל או נציגו המוסמך נוכח במקום.
14. (א) כל הנמצא בשטח מסלולי ההמראה והנחיתה וממסלולי ההסעה, או מי שנדרש לעשות כן בידי המנהל, יאזין, באורח רצוף, בכל עת הימצאו שם, להתקשרות הנעשית בערוץ המגדל ומרכז התיאום.

אורות רכב גדולים

רכב ללא נהג

איסור הסעה על טרקטור או ציוד ממונע

תנועת הולכי רגל

איסור תנועה ליד כלי טיס

קשר בשטח המבצעי

(ב) אירעו קלקול או תקלה במכשיר הקשר בעת הימצא מפעילו בשטח המבצע, יגהג מפעילו כך:

- (1) יעזוב את השטח המבצע, תוך נסיעה זהירה וציות לרמזורים אם אירעו הקלקול או התקלה בעת נסיעה בנתיב;
- (2) יתפנה מיד מהמסלול או מרחבות החניה — אם אירעו הקלקול או התקלה במסלול או ברחבת החניה וידווח על כך למרכז התיאום;
- (3) שלח מרכז התיאום עובד ברכב מצויד במכשיר קשר לעבר הרכב שבמכשיר הקשר שלו אירעו הליקוי או התקלה, ימלא נהגו אחר כל הוראות נהג רכב מרכז התיאום.

15. (א) רכב היוצא למסלול בשעות היום, ישא עליו דגל משובץ צהוב-שחור, שגדלו מטר רבוע.

דרישות לגבי רכב שירות וציוד ממונע

(ב) רכב היוצא לשטח מבצעי בשעות שבהן הראות לקויה, או בשעות שבוין שקיעת השמש עד לזריחתה, יסע כאשר המשואה המסתובבת המותקנת עליו תקינה ומופעלת בכל שעת שהייתו בשטח המבצעי.

(ג) רכב שלא הותקנה עליו משואה מסתובבת, או שחל בה קלקול, ילווה בשעות הנזכרות בסעיף קטן (ב) על ידי רכב אחר, המצויד במשואה מתאימה.

(ד) ציוד ממונע חייב שיהא מצויד במחזירי אור בכל צדיו.

16. (א) נהג שרכבו התקלקל בעת הימצאו בשטח המסלולים ידווח על כך, לאלתר, למגדל הפיקוח ויפעל בהתאם להוראות שיקבל.

קלקול ברכב

(ב) נהג שרכבו התקלקל בעת הימצאו בשטח המבצעי שאינו שטח המסלולים, ידווח למרכז התיאום או למכוון המטוסים ויפעל בהתאם להוראות שיקבל.

פרק ג': שינויות

17. (א) המנהל רשאי למנות ועדה מייעצת (להלן — ועדה מייעצת) בת חמישה חברים שמתפקידה לדון בתלונות שהגישו מפקחים על מי שעבר על הוראות כללים אלה, או על הוראות כללי הרשות.

ועדה מייעצת לדיון בתלונות

(ב) סדרי הדיון ונהלי עבודת הועדה המייעצת ייקבעו בידי המנהל לאחר שנועץ בה.

(ג) החלטות הועדה יתקבלו ברוב קולות של חבריה.

(ד) הועדה תזמין את מי שהוגשה נגדו תלונה, כאמור בסעיף 20, כדי להשמיע בפניה את טיעוניה.

(ה) הומינה הועדה אדם שהוגשה נגדו תלונה להשמיע בפניה את טיעוניה והוא לא הופיע, ללא סיבה מספקת וללא הודעה מוקדמת, תהא הועדה רשאית לדון בתלונה שלא בנוכחותו.

(ו) הועדה תמליץ בפני המנהל לענין הפעולות שיש לנקוט נגד מי שהוגשה נגדו תלונה, לרבות מתן אזהרה או נזיפה, התליית רשיון כניסה או רשיון רכב שירות שניתן לו, לפי כללי הרשות, תקופת ההתליה, או העברת התלונה והדיווח למשטרת ישראל.

18. (א) המנהל רשאי, לאחר שעיין בהמלצת הועדה המייעצת, ולאחר ששקל את פרטי האירוע —

(1) לקבל את המלצת הועדה המייעצת או לדחותה;

(2) לבקש מהועדה המייעצת לשוב ולדון במקרה.

(ב) מי שהמנהל ביטל או התלה את רשיון הכניסה או רשיון רכב השירות שלו בשל עבירה על כללים אלה רשאי לערור על החלטת המנהל בפני מנהל הרשות, תוך 14 ימים מהיום שבו הודעה לו החלטת המנהל.

(ג) החלטתו של מנהל הרשות בערר תהא סופית.

מפקחים

19. (א) המנהל רשאי למנות בכתב מפקחים לענין כללים אלה.

(ב) מפקח רשאי לבדוק אם קויימו הוראות כללים אלה ולדרוש מאדם המצוי בנמל להזדהות בפניו.

תלונה

20. היה למפקח חשד שאדם עבר בשטח מבצעי על הוראה מהוראות הסעיפים 3 עד 16 יגיש למנהל תלונה ובה פרטי המעשה, העתקים מן התלונה יימסרו לאדם האמור, לממונה עליו ולועדה המייעצת.

עונשין

21. אי קיום כל אחד מסעיפים 3 עד 16 לכללים אלה מהווה עבירה.

תחילה

22. תחילתם של כללים אלה היא ביום כ"ז באדר א' התשמ"ד (1 במרס 1984).

אריה גרוזבורד

י" בשבט התשמ"ד (11 בינואר 1984) יושב ראש מועצת רשות שדות התעופה
(חמ 1518—3)

חיים קורפו
שר התחבורה

כללי רשות שדות התעופה (כניסה לשטחים מוגבלים) (תיקון), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותה לפי סעיף 30 לחוק רשות שדות התעופה, התשל"ז—1977,¹ ובאישור שר התחבורה, מתקינה רשות שדות התעופה כללים אלה:

1. האמור בסעיף 2 לכללי רשות שדות התעופה (כניסה לשטחים מוגבלים), התשמ"ג—² 1983 (להלן — הכללים) יסומן (א), ואחריו יבוא:

"(ב) האמור בסעיף קטן (א) לא יחול על נוסע הנכנס לאולם הנוסעים הנכנסים או לאולם הנוסעים היוצאים על פי כרטיס טיסה תקף סמוך לשעת ההמראה או הנחיתה של כלי הטיס שלגבי הטיסה בו הוצא כרטיס הטיסה."

1 ס"ח התשל"ז, עמ' 182.
2 ק"ח התשמ"ג, עמ' 1097.

- תיקון סעיף 4 2. בסעיף 4(ג) לכללים, אחרי "נוסעים נכנסים" יבוא "או לאולם נוסעים יוצאים".
- תיקון סעיף 6 3. בסעיף 6(א) לכללים, אחרי פסקה (3) יבוא :
 "(4) שילם את דמי הרשיון שקבעה הרשות."
- תיקון סעיף 18 4. בסעיף 18(א) לכללים, בפסקה (1), בסופה יבוא "ועם מנהל המכס בשדה התעופה".
- תיקון סעיף 24 5. בסעיף 24 לכללים, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא :
 (ג) מי שניתן לו רשיון לפי כללים אלה שאיננו רשיון חד-פעמי — בין שהרשיון תקף ובין שפג תקפו — והעסקתו בשדה תעופה הסתיימה, או ששוב אינה דורשת כניסה לשטח המבצעי, ימציא את רשיונו ללשכת המנהל תוך שבעה ימים מעת שהעסקתו הסתיימה או השתנתה כאמור.
 (ד) מי שניתן לו רשיון חד-פעמי יחזירו בעת יציאתו מהשטח המוגבל לידי המופקד על המחסום, הדרך, המעבר או השער שנקבע לצורך הכניסה לאותו שטח מוגבל."

נתאשר. אריה גרוזבורד
 ז' בשבט התשמ"ד (11 בינואר 1984) יושב ראש מועצת רשות שדות התעופה
 (חמ 1283-3)

חיים קורפו
 שר התחבורה

כללי רשות שדות התעופה (הסעת נוסעים במוניות ממסוף המעבר היבשתי ברמית), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לחוק רשות שדות התעופה, התשל"ז—1977¹ (להלן — החוק), וסעיף 2(ד)(1) לחוק רשות שדות התעופה (הוראת שעה), התש"ם—1980², ובאישור שר התחבורה, קובעת רשות שדות התעופה כללים אלה:

1. בכללים אלה —
 "המנהל" — מנהל המסוף;
 "המסוף" — מסוף המעבר היבשתי שברפיח בין ישראל לבין הרפובליקה הערבית של מצרים;
 "המשלח" — מי שהמנהל מינהו להיות משלח של מונית מהמסוף;
 "הרשות" — רשות שדות התעופה שהוקמה על פי החוק;
 "תקנות התעבורה" — תקנות התעבורה (רצועת עזה וצפון סיני) (תיקון מס' 6), התשל"ד—1974³.

הגדרות

1 ס"ח התשל"ז, עמ' 182.
 2 ס"ח התש"ם, עמ' 104.
 3 קמ"מ, מס' 22, עמ' 1630.

2. לא יסיע אדם ולא ירשה לאחר להסיע מהמסוף נוסעים במונית, אלא אם כן נתקיימו כל אלה:

- (1) המנהל נתן לגבי אותה מונית היתר לפי סעיף 3 וההיתר נמצא במונית בעת ההסעה;
- (2) בידי נהג המונית אישור לפי סעיף 5 והוא עומד בתנאי האישור;
- (3) המונית ונהגה עומדים בדרישות כללים אלה.

3. (א) המנהל רשאי ליתן היתר להסעת נוסעים מהמסוף למבקש שנתקיימו בו כל אלה:

- (1) יש בידו רשיון תקף למונית שניתן לו לפי תקנות התעבורה;
  - (2) הוא שילם לרשות את דמי ההיתר שקבעה לענין זה.
- (ב) המנהל רשאי לקבוע בהיתר תנאים, שיהיו דרושים לדעתו לצורך ביצועה הבטוח, היעיל והנוח של הסעת הנוסעים, וכן תנאים בענינים אלה:
- (1) כי השכר בעד הסעת נוסעים והוכלת חפציהם ומטענם יהא כשכר שקבעה הרשות המוסמכת במשרד התחבורה;
  - (2) אחריותם של בעל המונית והנהג בה וכן של כל אדם הפועל מטעם בעל המונית לגבי הנוסעים, חפציהם ומטענם.
- (ג) ההיתר יינתן לתקופה שקבע בו המנהל, ובלבד שלא תעלה על חודש אחד.

4. (א) על אף האמור בסעיף 2, נהג שהביא נוסעים במונית למסוף רשאי להסיע נוסעים מהמסוף אם בידו אישור לפי סעיף 5.

(ב) נהג המבצע נסיעה כאמור בסעיף קטן (א) ימלא אחר הדרישות שהודיע עליהן המנהל ואחר הוראות המשלח לענין עמידתו בתור להעלאת נוסעים ומקומו בו.

5. (א) אישור לביצוע הסעת נוסעים במונית מהמסוף יהא חד-פעמי לגבי אותה נסיעה; האישור ישא את תאריך הנסיעה, שם הנהג, מספר המונית, יעד הנסיעה ושכר הנסיעה.

(ב) המשלח או מי שהמנהל מינה לענין זה, רשאי ליתן אישור כאמור בסעיף קטן (א), אם נתמלאו כל אלה:

- (1) לגבי המונית ניתן היתר לפי סעיף 3, או נהג המונית שהביא נוסעים במונית למסוף מבקש להסיע נוסעים מהמסוף ושילם לרשות את דמי האישור שקבעה לענין זה;
- (2) המונית נקיה וראויה להסעת נוסעים;
- (3) הופעת הנהג נאותה.

6. (א) לא יעצור אדם מונית, לא יעמידה ולא ירשה לאחר לעשות כן לצורך העלאת נוסעים, או הורדתם, אלא במקומות במסוף שהמנהל קבע לשם כך ולפרק הזמן הדרוש להעלאת הנוסעים או להורדתם.

(ב) לא יחנה אדם מונית ולא ירשה לאחר להתנותה אלא במקום חניה במסוף שהמנהל קבע לאותו סוג של מוניות.

7.	לא יסיע אדם מונית אלא בנתיב ובאופן שהמנהל קבע לאותו סוג של מוניות.	נסיעה במסוף
8.	לא יכניס אדם מונית לתור המוניות שהמנהל יעד להעלות נוסעים (להלן — התור) ולא תימצא המונית בתוכו, אלא לאחר שהמשלח הרשה זאת.	תור המוניות
9.	נהג הגמצא בתור לא יסרב להסיע במונית גוסעים בנסיעה מיוחדת מהמסוף ליעד שהורה לו המשלח לפי בקשת המזמין.	חובת הסעה ליעד
10.	נהג מונית שקיבל אישור לפי סעיף 5 יציגנו בשער היציאה מהמסוף, לפי דרישתו של שוטר או אדם אחר שהמנהל מינה לענין זה.	הצגת אישור
11.	(א) המנהל רשאי להתלות היתר לתקופה שיקבע, או לבטלו, אם ראה כי מי שקיבל את ההיתר אינו מקיים את התנאים שנקבעו בו, או בכללים אלה. (ב) בוטל היתר, הותלה או פקע — יחזירו בעל המונית למנהל.	התליה או ביטול של היתר
12.	היתר או אישור אינם ניתנים להעברה לאחר.	איסור העברה
13.	(א) המנהל רשאי למנות מפקחים לצורך פיקוח על ביצוע כללים אלה. (ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מלהשתמש בסמכויותיו.	מפקחים
14.	אייקיום סעיף מסעיפים 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11(ב), 12 ו-13(ב) לכללים אלה מהווה עבירה.	עונשין
15.	תחילתם של כללים אלה הוא ביום כ"ז באדר א' התשמ"ד (1 במרס 1984).	תחילה

אריה גרוזבורד

ז' בשבט התשמ"ד (11 בינואר 1984) יושב ראש מועצת רשות שדות התעופה (חמ 1594—3)

חיים קורפו
שר התחבורה

חוק עזר למסילות הברזל (תעריפי נסיעה) (תיקון מס' 4), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 57 לפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב—1972, אני מתקין חוק עזר זה:

1.	בסעיף 3 (ב) (2) לחוק עזר למסילות הברזל (תעריפי נסיעה), התשמ"ג—1983 ² (להלן — חוק העזר העיקרי), במקום "16 שקלים" יבוא "18 שקלים".	תיקון סעיף 3
2.	בסעיף 4 לחוק העזר העיקרי, במקום "30 שקלים" יבוא "35 שקלים".	תיקון סעיף 4
3.	במקום התוספת הראשונה לחוק העזר העיקרי יבוא:	החלפת התוספת הראשונה

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 23, עמ' 485.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1303, 1726; התשמ"ד, עמ' 347, 616 ו-689.

"תוספת רביעית"

(סעיף 3)

התעריף בשקלים

טור א'	טור ב'	טור ג'
35	35	35
65	35	35
80	35	65
105	65	80
160	80	105
200	105	160
245	160	200
295	160	"245

נתאשר.

ב' באדר א' התשמ"ד (5 בפברואר 1984)
(חמ 1055-3)

צבי צפירי

המנהל הכללי של מסילות הברזל

חיים קורפו
שר התחבורה

**תקנות מסילות הברזל (שיעור הקנס על נוסע ללא כרטיס ופטור מהקנס)
(תיקון מס' 4), התשמ"ד-1984**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972,¹
אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 1 לתקנות מסילות הברזל (שיעור הקנס על נוסע ללא כרטיס ופטור
מהקנס), התשל"ז-1977,² יבוא:

אחלפה
תקנה 1

"קביעת הקנס 1. הקנס לענין סעיף 17(א) לפקודה יהיה 60 שקלים."

חיים קורפו
שר התחבורה

ב' באדר א' התשמ"ד (5 בפברואר 1984)
(חמ 1240-3)

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 23, צמ' 485.
2 ק"ת התשל"ז, צמ' 1354; התשמ"ד, צמ' 349, 616 ו-682.